

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 24.10.2025
COM(2025) 641 final

2025/0323 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

**millega muudetakse otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada
meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist
käibemaksusüsteemi, artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168**

SELETUSKIRI

Vastavalt 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi)¹ (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) artikli 395 lõikele 1 võib nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal anda igale liikmesriigile loa võtta erimeetmeid kõnealuse direktiivi sätetest erandite tegemiseks, et lihtsustada käibemaksu kogumise korda või hoida ära teatavat liiki maksudest kõrvalehoidmist või maksustamise vältimist.

Komisjonis 31. märtsil 2025 registreeritud kirjas taotles Itaalia luba pikendada käibemaksudirektiivi artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 tehtud erandi kehtivust ja piirata 40 % määraga õigust arvata maha sisendkäibemaks, mis on tasutud selliste maantee-mootorsõidukitega seotud kuludelt, mida ei kasutata üksnes ettevõtluse eesmärgil, ning mitte käsitada tasu eest teenuste osutamisenä maksukohustuslase ettevõtte vara hulka kuuluvate sõidukite isiklikuks tarbeks kasutamist, kui nende sõidukite suhtes on kohaldatud eespool nimetatud mahaarvamisõiguse piirmäärä. Koos pikendustaotlusega esitas Itaalia aruande, mis sisaldab mahaarvamisõiguse piiramiseks ettenähtud protsendimäärä läbivaatamist.

Käibemaksudirektiivi artikli 395 lõike 2 kohaselt teavitas komisjon Itaalia taotlusest teisi liikmesriike 29. ja 30. juuli 2025. aasta kirjadega. Komisjon teatas 31. juuli 2025. aasta kirjaga Itaaliale, et tal on taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käibemaksudirektiivi artiklis 168 on sätestatud, et maksukohustuslasel on õigus arvata maha selliste ostude eest tasumisele kuuluv käibemaks, mida tehakse maksustatavate tehingute tarbeks. Käibemaksudirektiivi artikli 168a lõikega 1 on ette nähtud, et maksukohustuslase ettevõtte vara hulka kuuluva kinnisasja kasutamisel nii ettevõtte tegevuse kui ka muul kui ettevõtluse eesmärgil tohib kõnealuse kinnisasjaga seotud käibemaksu maha arvata üksnes selles ulatuses, milles kinnisasja kasutatakse maksukohustuslase ettevõtte tegevuse eesmärgil. Käibemaksudirektiivi artikli 168a lõike 2 kohaselt võivad liikmesriigid neile sobival viisil kohaldada seda sätet ka muude ettevõtte vara hulka kuuluvate kaupadega seotud kulude suhtes. Sama direktiivi artikli 26 lõike 1 punkti a kohaselt tuleb ettevõtte vara hulka kuuluvate kaupade kasutamist maksukohustuslase või tema töötajate isiklikuks tarbeks või üldiselt muul kui ettevõtluse eesmärgil käsitada teenuste osutamisenä tasu eest, kui nendelt kaupadelt oli käibemaks täielikult või osaliselt maha arvatav. Kõnealuse süsteemi kohaselt on lubatud isikliku kasutuse eest algselt maha arvatud käibemaksu tagastamine.

Maantee sõidukite puhul, mida ei kasutata üksnes ettevõtluse eesmärgil, on seda süsteemi keeruline kohaldada peamiselt seetõttu, et raske on eristada sõiduki kasutamist isiklikuks või ettevõtluse tarbeks. Aruannete koostamine ja kontrollimine on lisakoormus nii ettevõtjatele kui ka maksuhalduritele. See võib kaasa tuua isegi aeganõudvaid ja kulukaid vaidlusi. Praktikas on mõnikord koguni võimatu kontrollida sõidukite tegelikku kasutamist, mis võib kaasa tuua käibemaksupettuse (pettusekatseid) (nt ebausaldusväärne arvepidamine) ja sellest tulenevalt käibemaksutulu vähenemise.

Itaalia majandusstruktuuris domineerivad väikese aastakäibega väikeettevõtjad, kellel on väga vähe või ei ole üldse töötajaid (94,5 % Itaalia ettevõtjatest on mikroettevõtjad) ning enamik ringluses olevaid ametiautosid kuulub sellistele ettevõtjatele. Asjaolu, et selliseid sõidukeid

¹ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

kasutatakse tavapärasel majandustegevuses, ei välista nende kasutamist isiklikuks tarbeks. Sellises olukorras, st kui neid sõidukeid kasutatakse teataval määral isiklikuks tarbeks, tuleb käibemaks tasuda isiklikuks tarbimiseks kasutamisel. Itaalia puhul, kus peaaegu kogu majanduslik struktuur koosneb mikroettevõtjatest, nõuaks isiklikuks tarbeks või ettevõtluse eesmärgil kasutamise jaotuse hindamise ja kontrollimisega seotud koormus ebaproportsionaalselt suuri kulutusi, sealhulgas selliseid, mis tulenevad üksikasjalike dokumentide säilitamise vajadusest.

Seetõttu on Itaalia praegu õigus teha erand käibemaksudirektiivi artiklist 168, piirates 40 % määraga õigust arvata maha käibemaks sõiduki ostmisel, sealhulgas koostelepingute jms, tootmise, ühendusesisese omandamise, impordi, liisimise või rentimise, ümberehitamise, remondi või hoolduse korral ning seoses kuludega tarnetele või teenustele, mida osutatakse seoses sõidukite ja nende kasutamise, sealhulgas määrdeainete ja kütusega, tingimusel et kõnealust sõidukit ei kasutata üksnes ettevõtluse otstarbel. Itaalia on topeltnmaksustamise vältimiseks lubatud mitte käsitada maksukohustuslase ettevõtte vara hulka kuuluvate selliste sõidukite isiklikuks tarbeks kasutamist, mille suhtes kohaldatakse kõnealust 40 % piirmäära, tasu eest teenuse osutamisenä direktiivi 2006/112/EÜ artikli 26 lõike 1 punkti a tähenduses. Erimeetmeid kohaldatakse kõigi mootorsõidukite suhtes (välja arvatud põllumajandus- või metsatraktorid), mida tavaliselt kasutatakse inimeste või kaupade vedamisel teedel, ja mille suurim lubatud mass ei ületa 3 500 kilogrammi, ning milles ei ole lisaks juhi istekohale rohkem kui kaheksa istekohta. Mahaarvamissoiguse piiramist ei kohaldata nende kulude suhtes, mis on seotud sõidukitega, mis kuuluvad ühte järgmistest kategooriatest: sõidukid, mis kuuluvad maksukohustuslase tegevusega seotud kaubavarude hulka; taksona kasutatavad sõidukid; autokoolides õppesõiduks kasutatavad sõidukid; rentimiseks või liisimiseks kasutatavad sõidukid; sõidukid, mida kasutavad müügiesindajad.

Nõukogu andis esimest korda loa kohaldada eespool nimetatud erimeetmeid 18. juuni 2007. aasta otsusega 2007/441/EÜ² ja see oli ette nähtud kuni 31. detsembrini 2010. Pärast seda on erimeetmete kehtivust Itaalia taotluse alusel kolm korda pikendatud järgmiselt: nõukogu 29. novembri 2010. aasta rakendusotsusega 2010/748/EL³ pikendati seda ajavahemikuks 1. jaanuar 2011 kuni 31. detsember 2013; nõukogu 15. novembri 2013. aasta rakendusotsusega 2013/679/EL⁴ pikendati seda ajavahemikuks 1. jaanuar 2014 kuni 31. detsember 2016; nõukogu 8. novembri 2016. aasta rakendusotsusega (EL) 2016/1982⁵ pikendati seda ajavahemikuks 1. jaanuar 2017 kuni 31. detsember 2019; nõukogu 5. detsembri 2019. aasta rakendusotsusega (EL) 2019/2138⁶ pikendati seda ajavahemikuks 1. jaanuar 2020 kuni 31.

² 2007/441/EÜ: Nõukogu 18. juuni 2007. aasta otsus, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 165, 27.6.2007, lk 33–34).

³ 2010/748/EL: Nõukogu 29. novembri 2010. aasta rakendusotsus, millega muudetakse nõukogu otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 318, 4.12.2010, lk 45–46).

⁴ 2013/679/EL: Nõukogu 15. novembri 2013. aasta rakendusotsus, millega muudetakse otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 316, 27.11.2013, lk 37–38).

⁵ Nõukogu 8. novembri 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1982, millega muudetakse otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 305, 12.11.2016, lk 30–31).

⁶ Nõukogu 5. detsembri 2019. aasta rakendusotsus (EL) 2019/2138, millega muudetakse otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand ühist

detsember 2022 ning nõukogu 6. detsembri 2022. aasta rakendusotsusega (EL) 2022/2411⁷ pikendati seda ajavahemikuks 1. jaanuar 2023 kuni 31. detsember 2025.

Itaalia praegune taotlus pikendada erimeetmete kehtivust kuni 31. detsembrini 2028 põhineb samadel alustel, mis esitati eelmistes taotlustes. Taotlusele on lisatud aruanne, mis sisaldab käibemaksu mahaarvamise õiguse piirangu protsendimäära läbivaatamist, nagu on nõutud nõukogu otsuse 2007/441/EÜ artiklis 6. Itaalia leiab, et erimeetmete kohaldamise tingimused on jätkuvalt kohaldatavad ning et praegu kohaldatav sisendkäibemaksu 40 % mahaarvamise piirmäär on endiselt sobiv ja kajastab Itaalia praegust majandusolukorda.

Võttes arvesse erimeetmete positiivset mõju nii maksumaksjate kui ka maksuhaldurite halduskoormusele, tehakse ettepanek lubada pikendada praeguste erimeetmete kehtivust. Luba peaks olema taas ajaliselt piiratud ning kehtima 31. detsembrini 2028, et oleks võimalik läbi vaadata erimeetmete vajalikkus ja tõhusus ning see, kas 40 % piirang kajastab endiselt õigesti üldist jaotust ettevõtluse eesmärgil ja isiklikuks tarbeks kasutamise vahel. Kõik edasised pikendamistaotlused tuleks esitada komisjonile 31. märtsiks 2028 koos aruandega kohaldatava protsendimäära läbivaatamise kohta.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Luba kohaldada mahaarvamiseõigusega seotud sarnased erandeid, küll 50 % määras, on antud ka teistele liikmesriikidele (Eesti,⁸ Ungari,⁹ Horvaatia,¹⁰ Poola,¹¹ Läti¹² ja Rumeenia¹³).

Käibemaksudirektiivi artikliga 176 on ette nähtud, et nõukogu määrab kindlaks kulud, millelt käibemaksu maha ei arvata. Kuni selle ajani on liikmesriikidel õigus säilitada riiklike õigusaktide alusel 1. jaanuaril 1979 kehtinud erandid. Sellest tulenevalt kehtivad mitmed senist olukorda säilitavad sätted, millega piiratakse õigust arvata maha käibemaksu, mis on

käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 324, 13.12.2019, lk 7–8).

⁷ Nõukogu 6. detsembri 2022. aasta rakendusotsus (EL) 2022/2411, millega muudetakse otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 317, 9.12.2022, lk 120–121).

⁸ Nõukogu 18. märtsi 2025. aasta rakendusotsus (EL) 2025/539, millega lubatakse Eestil kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ning artiklitest 168 ja 168a (ELT L 2025/539, 21.3.2025).

⁹ Nõukogu 10. detsembri 2024. aasta rakendusotsus (EL) 2024/3205, millega muudetakse rakendusotsust (EL) 2018/1493, millega antakse Ungarile luba võtta erimeede, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ning artiklitest 168 ja 168a (ELT L 2024/3205, 19.12.2024).

¹⁰ Nõukogu 5. novembri 2024. aasta rakendusotsus (EL) 2024/2884, millega muudetakse rakendusotsust (EL) 2018/1994, millega antakse Horvaatiale luba võtta erimeede, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ning artiklitest 168 ja 168a (ELT L 2024/2884, 13.11.2024).

¹¹ Nõukogu 6. detsembri 2022. aasta rakendusotsus (EL) 2022/2385, millega muudetakse rakendusotsust 2013/805/EL, millega lubatakse Poola Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 315, 7.12.2022, lk 87–88).

¹² Nõukogu 10. detsembri 2024. aasta rakendusotsus (EL) 2024/3206, millega muudetakse rakendusotsust (EL) 2015/2429, mille kohaselt lubatakse Lätil kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ning artiklitest 168 ja 168a (ELT L 2024/3206, 19.12.2024).

¹³ Nõukogu 24. mai 2024. aasta rakendusotsus (EL) 2024/1641, millega lubatakse Rumeenial kohaldada erimeetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L, 2024/1641, 6.6.2024).

seotud maantee-mootorsõidukitega, mida ei kasutata täielikult ettevõtluse eesmärgil.

Varasemad algatused kehtestada normid selle kohta, milliste kulukategooriate suhtes võib kohaldada käibemaksu mahaarvamise õiguse piirangut, on ebaõnnestunud¹⁴. Senikaua, kuni need eeskirjad ELi tasandil ühtlustatakse, peetakse sobivaks selliseid erimeetmeid nagu käesolev.

Kavandatud erimeetmed on seega kooskõlas käibemaksudirektiivi sätetega.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Käibemaksudirektiivi artikkel 395.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Pidades silmas ettepaneku aluseks olevat käibemaksudirektiivi sätet, ei kohaldata subsidiaarsuse põhimõtet.

• Proportsionaalsus

Otsus käsitleb liikmesriigile tema enda taotlusel antud luba ja sellega ei kehtestata kohustusi.

Erandi piiratud ulatust arvestades on erimeetmed kooskõlas taotletava eesmärgiga lihtsustada maksude kogumist ja hoida ära teatavat liiki maksudest kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist. Võttes eriti arvesse võimalust, et ettevõtjad võivad oma kohustusi aladeklareerida, ning koormust, mis maksuhaldurite jaoks tekib läbisõiduandmete kontrollimisega, oleks 40 % piiranguga võimalik lihtsustada käibemaksu kogumist ja vältida maksudest kõrvalehoidumist, mida võidakse muu hulgas teha ebaõige arvepidamise kaudu.

• Vahendi valik

Kavandatav vahend: nõukogu rakendusotsus.

Käibemaksudirektiivi artikli 395 kohaselt on erandi tegemine ühistest käibemaksusätetest võimalik vaid komisjoni ettepaneku põhjal nõukogus ühehäälselt antud loa alusel. Nõukogu rakendusotsus on kõige sobivam vahend, sest selle saab adresseerida konkreetsele liikmesriigile.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

• Konsulteerimine sidusrühmadega

Sidusrühmadega ei konsulteeritud. Käesolev ettepanek põhineb Itaalia esitatud taotlusel ja käsitleb ainult kõnealust liikmesriiki.

• Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine

Välisekspertide arvamusi ei olnud vaja kasutada.

¹⁴ KOM(2004) 728 (lõplik) – Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 77/388/EMÜ käibemaksukohustuse lihtsustamiseks (ELT C 24, 29.1.2005, lk 10), tagasi võetud 21. mail 2014 (ELT C 153, 21.5.2014, lk 3).

- **Mõju hindamine**

Ettepaneku eesmärk on lihtsustada käibemaksu kogumise menetlust ja vältida käibemaksust kõrvalehoidumist. Kavandatud erimeetmetel võib seega olla positiivne mõju nii ettevõtjatele kui ka maksuhaldurile. Itaalia käsitleb erimeetmeid kõige sobivama lahendusena ning need on võrreldavad teistele liikmesriikidele tehtud varasemate ja kehtivate eranditega.

4. MÕJU EELARVELE

Erand ei mõju ebasoodsalt käibemaksust tulenevatele ELi omavahenditele.

5. MUU TEAVE

Ettepanek on ajaliselt piiratud ja sisaldab aegumisklauslit, mille tähtpäev on 31. detsember 2028.

Juhul, kui Itaalia kaalub erimeetmete kehtivuse pikendamist pärast 2028. aastat, peaks ta esitama komisjonile hiljemalt 31. märtsiks 2028 pikendamistaotluse koos protsendimäära läbivaatamise aruandega.

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

millega muudetakse otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,¹ eriti selle artikli 395 lõike 1 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 168 on ette nähtud, et maksukohustuslasel on õigus arvata maha selliste tarnitud kaupade või osutatud teenuste eest tasutav käibemaks, mida ta kasutab oma maksustatavate tehingute tarbeks. Kõnealuse direktiivi artikli 26 lõike 1 punkti a kohaselt on ettevõtte vara kasutamine maksukohustuslase või tema töötajate isiklikuks tarbeks või üldisemalt muul kui ettevõtluse eesmärgil tasu eest teenuste osutamisenä käibemaksuga maksustatav.
- (2) Nõukogu otsusega 2007/441/EÜ² lubati Itaaliale piirata kuni 31. detsembrini 2025 õigust arvata maha käibemaks teatavate mootorsõidukite ostmisel, sealhulgas koostelepingute jms, tootmise, ühendusesisese omandamise, impordi, liisimise või rentimise, ümberehitamise, remondi või hoolduse korral ning seoses kuludega, sealhulgas määrdeainete ja kütusega, kui kõnealust sõidukit ei kasutata ainult ettevõtluse eesmärgil, 40 % määraga. Itaalia ei pea käsitama selliste sõidukite isiklikuks tarbeks kasutamist, mille suhtes kohaldatakse nimetatud 40 % piirmäära, tasu eest teenuste osutamisenä.
- (3) Komisjonis 31. märtsil 2025 registreeritud kirjas taotles Itaalia luba jätkata otsuse 2007/441/EÜ alusel lubatud erimeetmete kohaldamist veel kuni 31. detsembrini 2028.
- (4) Kooskõlas otsuse 2007/441/EÜ artikliga 6 esitas Itaalia komisjonile koos taotlusega kõnealuse otsuse artiklis 1 osutatud käibemaksu mahaarvamise õiguse piiramiseks kehtestatud protsendimäära läbivaatamise aruande. Praegu olemasoleva teabe alusel on Itaalia seisukohal, et 40 % määr on endiselt põhjendatud ja sobiv.

¹ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Nõukogu 18. juuni 2007. aasta otsus 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 165, 27.6.2007, lk 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2007/441/oj>).

- (5) Vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artikli 395 lõike 2 teisele lõigule edastas komisjon 29. ja 30. juuli 2025. aasta kirjadega Itaalia taotluse teistele liikmesriikidele. Komisjon teatas 31. juuli 2025. aasta kirjaga Itaaliale, et tal on taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.
- (6) Kuna erimeetmed vähendavad maksumaksjate ja maksuhaldurite halduskoormust, lihtsustades maksude kogumist ja hoides ära maksudest kõrvalehoidmist ebaõige arvepidamise kaudu, peab komisjon seega asjakohaseks lubada Itaalia jätkata erimeetmete kohaldamist.
- (7) Erimeetmete kehtivuse pikendamine peaks olema ajaliselt piiratud, et oleks võimalik hinnata nende tulemuslikkust ja käibemaksu mahaarvamise õiguse protsendimäära piiramise asjakohasust. Seepärast tuleks Itaaliale anda luba jätkata erimeetmete kohaldamist kuni 31. detsembrini 2028.
- (8) Erimeetmed on proportsionaalsed taotletavate eesmärkidega lihtsustada käibemaksu kogumist ja hoida ära teatavat liiki maksudest kõrvalehoidmist või maksustamise vältimist, kuna need meetmed on ajaliselt ja ulatuselt piiratud. Lisaks ei kaasne erimeetmetega riski, et pettused võiks üle kanduda teistesse sektoritesse või liikmesriikidesse.
- (9) Kui Itaalia hinnangul on vaja pikendada erimeetmeid ka pärast 2028. aastat, peaks ta 31. märtsiks 2028 esitama komisjonile kohaldatud protsendimäära läbivaatamise aruande ning loa pikendamise taotluse.
- (10) Erimeetmete kohaldamine peale 31. detsembrit 2025 mõjutab lõpptarbimisetapil kogutava Itaalia maksutulu kogusummat vaid vähesel määral ning see ei mõjuta negatiivselt käibemaksust laekuvaid liidu omavahendeid.
- (11) Otsust 2007/441/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsust 2007/441/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Käesolevas otsuses sätestatud loa pikendamise taotlus tuleb esitada komisjonile 31. märtsiks 2028. Sellisele taotlusele tuleb lisada aruanne, mis sisaldab käesoleva otsuse alusel kohaldatava käibemaksu mahaarvamise õiguse piirangu protsendimäära läbivaatamist.“

2) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Käesolev otsus kehtib kuni 31. detsembrini 2028.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*